

HEBREERNE, KAPITTEL TO ²

 ... kom først og studerte Skriftene, slik at han kunne sammenligne det og ville se om det var Sannheten eller ikke. Han mottok det som Sannheten, i henhold til Det gamle testamentet. Nå, Paulus var lærd i Det gamle testamentet. Hvor mange vet det? Han ble opplært hos en av de beste lærde på den tiden, Gamaliel, en fremragende lærd. Og Paulus kjente Det gamle testamentet. Og jeg tror det første som rystet ham, som jeg sa i morges, var da han var vitne til Stefanus' død. Noe må ha tatt tak i Paulus, fordi gjennom alle skriftene sine refererte han stadig til det: "Jeg er ikke verdig, fordi jeg forfulgte Menigheten til døden. Jeg er den minste blant dem."

⁹⁵ Åh, men Gud tenkte annerledes om det. Han var en av de mektigste mennene på den tiden.

Se Paulus, den store apostelen
Med sin kappe så lys og fin, (sa dikteren)
Åh, det kommer til å bli fryderop
Når vi alle møtes Der.

Den store Dagen når jeg ser ham motta martyrens krone, martyrens belønning!

⁹⁶ Jeg stod ved det lille, gamle fangehullet, her for ikke lenge siden, der han skrev disse Brevene. Og deretter hogde de av ham hodet. Og dyttet ham ned i kloakken, for å skylles vekk i kloakken. Og denne jøden der, han sa: "Jeg bærer Jesu Kristi merker på min kropp. Jeg har kjempet mot villdyr i Efesus, men jeg har stridd den gode strid. Jeg har fullført løpet. Jeg har beholdt Troen. Og nå ligger rettferdighetens krone rede for meg, som Herren, den rettferdige Dommer vil gi meg på den Dag. Og ikke bare meg, men alle som elsker Hans tilsynkomst." Hvor jeg elsker det! Åh, jeg ønsker å bli regnet med blant dem! Vi pleide å synges en sang:

Åh, ville du bli regnet som en i Hans hjord?
Ville du bli regnet som en i Hans hjord?
Vær plettfri i ditt indre, våk og vent på å få se
det;
Han kommer igjen.

⁹⁷ Jeg ønsker å være en av dem. Nå går forfatteren videre og sier:

Derfor må vi gi . . . større akt på det vi har hørt, så vi ikke driver bort.

⁹⁸ Som vi underviste om i morges, 2. verset omhandler: "Om . . ."

For om det ord talt av engler . . .

99 Hva fant vi ut at *engler* er? Profeter. “Gud talte i tidligere tider . . .” Nå, du må ta, ikke din egen idé, men Bibelen. Nå, det første kapitlet, av . . . første kapitlet, det første verset.

Gud, Han som i tidligere tider . . . på mange måter talte . . . til fedrene ved profetene.

100 Nå går han over hit og sier igjen.

For om det ord som var talt av engler viste seg å stå fast, . . .

Og hva betyr en *engel*? “Budbærer.” Hvis Gud salvet budbæreren . . . Og så hvis vi er salvet, er vi Guds budbærere. Vi er budbærere til verden, en ambassadør fra Himmelen, erkjenner at vi er pilegrimer og fremmede. Vi er ikke av denne verden. Men vi søker en kommende By, som har Gud til Byggmester og Skaper. Vi samler ikke skatter på denne jorden, der tyver bryter seg inn og møll og rust fortærer. For vår skatt er i Himmelen, der Jesus sitter ved Majestetens høyre hånd. Åh, hvilken herlig og underfull ting å vite at:

Vårt håp er ikke bygd på noe annet

Enn Jesu Blod og rettferdighet;

Når alt rundt min sjel svikter,

Så er Han hele mitt håp og støtte.

På Kristus, den stødige Klippe, jeg står;

Alt annet vil gå til grunne,

Alt annet vil gå til grunne.

101 Hvordan Eddie Perronet skrev den sangen i en tid med forfølgelse!

Nå, om det ord som var talt ved engler, stod fast . . . (Når Guds budbærer talte Ordet, stod Det fast.) . . . og hver straff fikk en rettferdig straff.

Hvordan skal vi slippe unna nå om vi ikke hører på Kristus, Han som taler fra Himmelen?

Følg med nå:

Hvordan skal da vi slippe unna om vi forakter en så stor frelse; . . . (Tenk på det.) . . . i begynnelsen ble den først forkynt av Herren, . . .

102 Kristus begynte Sitt arbeid. Hva gjorde Han? Vi ser på Ham, hvordan Han . . . ydmyk, beskjeden, hvordan Han ikke var en stor, utmerket mann som en teolog. Men Han var ydmyk, saktmodig, mild. Han var ikke en mektig forkynner. Hans Røst ble ikke hørt på gaten.

Men Johannes gikk ut som en brølende løve. Han var en forkynner.

103 Jesus kom fram, ikke som en brølende løve, men Gud virket i Ham og stadfestet Ordet. Gud var med Kristus. Peter sa på Pinsefestens Dag: “Dere Israels menn og dere som bor i Judea . . .

Jesus fra Nasaret, en Mann utpekt av Gud iblant dere, ved tegn og under og mirakler, som Gud gjorde ved Ham midt iblant dere, som dere alle er vitner om.” Se hvordan han slo det fast for dem. “Dere burde ha gjenkjent Ham.”

¹⁰⁴ Jesus sa: “Dere hyklere.” Sa: “Dere går ut og ser på solen, og dere . . . Er den rød og truende, sier dere: ‘Det kommer til å bli dårlig vær.’ Og hvis det er klart og solfylt eller lignende, sier dere: ‘Det vil bli pent vær.’” Sa: “Himmelens utseende vet dere å tyde, men tidenes tegn kan dere ikke tyde. For om dere hadde kjent Meg, hadde dere kjent Min dag.”

¹⁰⁵ Åh, det ville Han ha ropt ut i kveld. Hvordan Hans Ånd roper gjennom Hans predikanter: “Tiden er for hånden!”

Vi tyder. Vi ser atombombene. Vi vet hvem som kommer til å ta Clark Gables plass, og hvem som vil gjøre *dette, det* eller *hint*; eller hvem som vil bli visepresident. Vi er interessert i det, men vi kan ikke forstå tidens tegn. Vi er ved enden.

¹⁰⁶ Hva er det? Vi er så interessert i: “Hva er den neste episoden på TV? Hva kommer Susie til å gjøre?” eller hva den kvinnens navn er. “Og hvor går Arthur Godfrey? Hva slags spøk kommer han med neste gang?” Vi, som kristne, stapper hodet fullt av slikt tøv, når vi burde være i bønn et sted og studere Bibelen for å kjenne tegnene i tiden vi lever i.

¹⁰⁷ Det som gjør det mange ganger, er svake prekestoler, det er riktig, som ikke klarer å bringe ut Evangeliets Sannhet. Vi vil måtte svare for det i tiden som kommer. Vi må ikke forsømme noe. Og folket, som oss her i dette Branham Tabernacle, når vi ser tegnene og underverkene og kraften til den oppstandne Kristus; og så å vite at vi vil bruke tiden vår—vår på andre ting og ikke bryr oss om å høre Herren Jesu Røst: “Hvordan skal vi slippe unna om vi ikke akter på en så stor frelse?”

¹⁰⁸ Det 3. verset, eller det 4. verset. Det var her vi sluttet, ved det 4. verset i morges.

Gud ga jo også vitnesbyrd, . . . (Åh, du store!)

Gud ga . . . vitnesbyrd, . . .

Lytt til Ordet.

. . . både med tegn . . . under, med forskjellige kraftige undergjæringer, . . .

Hva menes med *forskjellige* undergjæringer? Hva menes med *forskjellig*? *Forskjellig* menes her “mange”. “Med *mange* undergjæringer vitnet Gud med.” Å Gud! Jeg stoler på at Det vil synke dypt inn i hjertene deres. Lytt.

¹⁰⁹ Jeg er en av pastorene deres, med broder Neville her. Jeg vil at dere skal ta Det til etterretning. Bibelen sier: “Hvis noen står fram iblant dere, og han sier *så-og-så*, og det ikke skjer, ikke hør på det, for Jeg har ikke talt. Men hvis han taler i Mitt Navn, og

det han sier skjer, så hør på Det.” Amen. “For Jeg er med den profeten eller predikanten, hva enn det måtte være. Hvis det han sier skjer, så hør på ham.”

110 Nå, venner, la oss høre på Ham, Den Hellige Ånd som taler i vår midte, og viser mange slags mirakler og tegn og under. La oss ikke bare gå forbi Det som vanlige hendelser. La oss huske at Det er Jesus Kristus, den samme i går, i dag og for evig; som stadfester Sitt Ord. Vi må gjøre det. Åh, vær så snill å gjør det. Gi akt. La alle andre ting komme i andre rekke, selv hjemmet ditt, din mann, kona, barna dine. Uansett hva det er, sett det på andre plass. Sett Gud først. Du sier: “Broder Branham, over barna mine?” Over alt. Sett Gud først. La Ham få første plassen.

111 En dag kom Elias ned fra fjellet. Han var en engel, en budbærer, Guds budbærer, salvet. Og han fant en enkekvinne som plukket opp to pinner. Han sa: “Gå, bak en liten kake til meg og hent litt vann til meg.”

112 Og hun sa: “Så sant du lever, så har jeg akkurat nok kaker, eller nok hvetedeig til å lage én liten pannekake. Og jeg har bare nok olje til å blande det sammen, til å elte den. Og jeg plukker opp to pinner.” Den gammeldagse måten var indianernes måte å krysse pinnene og brenne dem fra midten og fortsette å skyve dem inn. Jeg har laget mange leirbål på den måten. Sa: “Og jeg skal steke den lille kaken til meg og gutten min, ungen min. Vi skal spise den og dø.” Det hadde vært tørke i tre år og seks måneder, det var ikke noe vann noe sted.

113 Den strenge, gamle profeten så kvinnen rett i ansiktet. Han sa: “Gå, bak en kake til meg først.” For en befaling, en mann som ber en sultende enkekvinne om å gi ham mat først. Hva sa han? “For SÅ SIER HERREN, krukken skal ikke gå tom, heller ikke skal kruset bli tørt før Gud sender regn over jorden.”

Gud først. Hun gikk inn og bakte den lille kaken og kom og ga den til profeten. Gikk rett tilbake og bakte en til og en til og en til og en til. Og krukken ble ikke tom, eller kruset tørt før Gud sendte regn over jorden. Hun satte Gud før barna sine. Hun satte Gud foran alt annet. Hun valgte Guds Rike først.

114 Gud må ha første plassen i hjertet ditt, første plassen i livet ditt, første plassen i alt du gjør eller hva du er. Gud må være først. Han vil ikke ha andre plass. Han fortjener ikke andre plass. Han fortjener det beste og det første og alt vi har. Han fortjener det. Velsignet være Hans hellige Navn!

For Gud ga jo også vitnesbyrd både med, han ga vitnesbyrd, tegn og under, forskjellige kraftige undergjerninger og den Hellige Ånds gaver, etter sin egen vilje?

115 Ikke hva folk sier, hva menigheten sa, men hva Guds vilje var. Åh, vi trenger å søke Guds vilje, ikke naboens anerkjennelse, ikke dine barns anerkjennelse, ikke din manns eller kones

anerkjennelse. Men søk Guds vilje og gjør det først. Deretter vil alt annet, konas vilje og barna vilje, rette seg etter det. Men sett Gud først.

116 Følg med nå.

For han har ikke lagt den kommende verden, den vi taler om, under engler.

117 Med andre ord, de mektige Englene som tjener i Himlene, Gabriel, Mikael, Malurt og titusenvis på titusenvis av Engler i Himmelen; eller tusenvis av profeter som har vært på jorden, alle sammen; Han har aldri satt noen av dem til å ha kontroll over den kommende verden som vi taler om. Ikke en! Han sa aldri: “Jesaja, du skal kontrollere verden.” Han la aldri verden under Elias. Heller ikke la Han den under Gabriel eller noen engel, noen tjenende ånd.

118 Legg merke til hva han sa, Paulus opphøyer fremdeles Kristus, som vi snakker om.

Men én har vitnet et sted og sagt: Hva er da Mennesket at du skulle minnes Ham, eller Menneskesønnen at Du skulle se til Ham?

Du har gjort Ham lite ringere enn englene; med herlighet og med ære har Du kronet Ham og Du satte Ham over Din hånds verk.

119 Nå, hvis du ønsker å lese det, er det Salme 8, 4-6, David som taler. Nå, hva kalte han David her? Det avgjør det, rett her, om jeg hadde rett i morges om profeten eller ikke.

120 Han sa: “For en av englene sa på et bestemt sted.” David, Guds budbærer, var en Guds engel, for han var Guds budbærer. Engelen sa, David sa i Salmene: “Du har gjort Ham lite ringere enn Himmelens Engler.” En engel sa at Gud hadde stilt Ham lavere enn en Engel, slik at Han kunne krone Ham; og så Han kunne lide og smake døden for så å bli opphøyd igjen. Slik at Han kunne gjøre Ham . . . arve alle verdens ting. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

121 Nå, i—i Matteus 28,18 leser vi dette. Etter at Han hadde blitt korsfestet og stått opp igjen på den tredje dag, så møtte Han disiplene Sine og ga dem i oppdrag å gå ut i all verden for å forkynne Evangeliet for enhver skapning. Han sa: “All makt i Himmelen og på jorden har blitt gitt i Mine hender. All makt i Himmelen, all makt på jorden har blitt gitt Meg.” Hva var det? Menneske og Gud hadde blitt forent. Logos hadde blitt gjort kjød og hadde blitt drept og stod opp for vår rettferdiggjørelse, og ble så den salvede Immanuel for alltid og evig. Gud endret Sitt bosted fra en Trone i rommet der ute, til hjertet til Sin Sønn, Kristus Jesus, for å leve og råde for evig. “Gud var i Kristus.” Han er Åndens endelige hvilested.

122 Ånden bodde i et tabernakel en tid, dere vet det, under telt. “Og Salomo bygde et hus til Ham. Men den Høyeste bor imidlertid ikke i hus lagd av hender.” “Men et legeme har du dannet for Meg.”

123 I Apostlenes gjerninger, det 7. kapitlet, da han talte, sa han: “Alle disse forutså Det. De bygde et telt for Ham, Moses gjorde det, hadde et telt og satte arken i det, for Gud var på Nådestolen. Han bodde ikke der.” Ja vel.

124 Så: “Et legeme har du dannet for Meg”, Herren Jesu Kristi legeme, som ble stilt lavere enn Englene for å smake døden; og ingen andre enn den aller Høyeste, Kristus; Fredsfyrsten, kongenes Konge, herrenes Herre, Skaperen av alle universets stjerner.

125 Å Gud! Han ble stilt lavere enn Sin skapelse, slik at Han kunne gjenløse mennesket (hjemløse, hjelpeløse mennesker), og gi dem et hjem i Himmelen. Han forlot Himmelenes herlighet. Han forlot det høyeste Navnet som kan navngis. Og da Han var på jorden, ga mennesker Ham det mest nedverdiggende navnet som de kunne gi Ham, de sa: “Han var et uekte barn til å begynne med.” Født i en stall, svøpt i fillene fjernet fra åket som var fra en okserygg. Intet sted å gå, hadde ikke noe hjem å gå til. Og ble kalt: “Beelsebul”, djevlenes overhode. Han ble mishandlet. Han ble spyttet på. Han ble gjort narr av. Han ble forkastet og gikk til de laveste avgrunner og ydmyket Seg til “De usleste av prostituerte”. Det var det mennesker gjorde mot Ham.

126 Men Gud reiste Ham opp så høyt at Han må se ned for å se Himmelen. Mennesket ga Ham den laveste plassen, ga Ham den verste plassen, det laveste navnet. Gud reiste Ham opp og ga Ham den høyeste Plassen og det høyeste Navnet. Det er forskjellen på hva mennesket gjorde med Guds Sønn, og hva Gud gjorde med Guds Sønn.

127 Han fornedret Seg, for at vi kunne bli løftet opp. Han ble oss, slik at vi ved Hans nåde kunne bli Ham. Han kom til de hjemløse og ble hjemløs Selv, slik at vi kunne få et hjem. Han kom til de syke og ble gjort syk Selv, slik at vi kunne bli helbredet. Han kom til synderen, “og ble gjort til synd Selv”, slik at vi kunne bli frelst.

128 Ikke rart Han ble opphøyd. Ikke rart Han er Den Han er i kveld. Gud har opphøyd Ham og all makt i Himlene og jord ble gitt Ham.

129 Da Hans jordiske arbeid hadde blitt fullført her på jorden . . . Han kom til jorden, så snart Han gjorde det, kunngjorde morgenstjernen at Han var Guds Sønn. Han rystet alle djevlene som Han kom i kontakt med. Velsignet være Herrens Navn! Djevler skaket og skalv og tryglet om nåde i Hans Nærvær. Ja, sir. Hele helvete visste Hvem Han var.

130 Vandret ydmykt, Han hadde ikke noe sted å legge Sitt hode en regnfull natt. Selv dyrene Han hadde skapt: "Luftens fugler har reder og revene har huler, men Menneskesønnen har ikke noe sted å hvile Sitt velsignede hode." Ja visst, det var Han.

131 Han ble synd, ble fornedret og forlatt. Men djevlene visste Hvem Han var. De tryglet om nåde. De sa: "Hvorfor kommer Du for å plage oss før tiden vår kommer?" Og mens predikantene kalte Ham: "Beelsebul, spåmannen," kalte djevlene Ham: "Den levende Guds Sønn" og tryglet om nåde.

132 Åh, hvor vi bare kunne stoppe bare et øyeblikk! Hvem er du uansett? Hva betyr den jobben du har? Eller hva betyr det lille huset vi eier? Hva betyr bilen vi eier?

133 Pene, unge jente som er så frekk, hva betyr det utseendet du har nå? Dere unge menn med skinnende, glatt hår, rette skuldre; dere vil bli lute en dag når alderen tynger.

134 Men velsignet være Herren! Du har en sjel som er født på ny. Du vil leve for evig og alltid fordi Han ble deg, slik at du ved Hans nåde kunne bli Ham og gjøre i stand et sted for deg.

135 Åh, vi som tenker at vi har ekstra klær og noen dagligvarer i huset, hva er vi? Gud kunne ta det på et øyeblikk. Selve pusten din holdes i Hans hånd. Og Ham i vår midte til å helbrede de syke, til å kunngjøre og bekjenne og til å forutsi og hver gang fullkomment. Og bryr Seg til og med nok til å bringe en liten, død fisk tilbake til livet i vår midte. Jehova rundt oss, Jehova i oss, den store og mektige JEG ER.

136 Da Han døde, trodde de at de hadde Ham. Han steg ned til helvete. Da Han forlot jorden den dagen da Han ble korsfestet, gikk Han ned til de fortaptes regioner. Bibelen sier: "Han gikk og forkynte for sjelene som var i fangenskap, som ikke omvendte seg under langmodigheten på Noahs tid." Da Han døde og Hans Ånd forlot Ham, ble Han Logos igjen. Han, Jeg ser, sa: "Jeg kom fra Gud. Jeg går tilbake til Gud."

137 Og Gud var Ildstøtten som ledet barna i ødemarken. Og da Han var her på jorden . . . Og da Han døde, ble Han til et Lys igjen. Paulus så Ham, og Han var et Lys. Ingen av dem andre så Ham. De hadde sett at Paulus falt. Noe traff ham, og Det var et Lys. Paulus sa: "Hvem er Det jeg forfølger?"

138 Han sa: "Saul, Saul, hvorfor forfølger du Meg?"

Sa: "Hvem er Det?"

139 Han sa: "Jeg er Jesus, som du forfølger, og det blir hardt for deg å stampe mot broddene."

140 Deretter gikk han og studerte det Lyset. Paulus gikk tilbake til Bibelen for finne ut hva det Lyset var. Og han skrev dette Brevet. Han er den samme Jehova. Det samme Lyset var i ørkenen med Israels barn. Og da Peter var i fengselet, var Han et Lys som kom inn og åpnet dørene.

141 Og ved Hans nåde, så ingen vil ha noen unnskyldning . . . Åh, hvis de kunne glemme de utdannete budbærerne, og husk: det er ikke budbæreren, det er Budskapet. Han har kommet ned igjen med oss, i form av en Lysstøtte. Og Han beveger Seg med Sine samme mirakler og tegn, ikke noe utenom Bibelen; holder Seg nøyaktig til Bibelen, lar alt annet være underlagt den, bringer ut Sin herlighet, viser Sin kraft. Velsignet være Hans hellige Navn!

142 Jeg vet at dere tror jeg må være gal; men, åh, den velsignede, Evige Hvilen som er i min sjel, selv om stormer kan rase, holder mitt anker innenfor forhenget.

143 Og å se Ham da Han døde, da månen fikk et nervøst sammenbrudd. Solen gikk ned midt på dagen. Og da Han gikk til de fortaptes regioner, [Broder Branham banker på prekestolen—Red.] banket på døren, og døren svingte opp. Bibelen sier: “Han forkynte for sjelene som var i fengsel, som ikke omvendte seg under langmodigheten på Noahs tid”, etter at Han hadde avgått ved døden på denne jorden. Min broder, min søster, da Han avgikk ved døden, var Hans jordiske arbeid gjort, men Han arbeidet fremdeles. Og Han arbeider fremdeles i kveld. Amen.

144 Han banket på døren til de fortapte. Bibelen sier Han gjorde det. Og Han vitnet: “Jeg er kvinnens Ætt. Jeg er Han som Adam talte om. Jeg er den Ene som Enok sa ville komme med titusen av Sine hellige. Jeg er den levende Guds Sønn, og dere syndet bort deres nådesdag. Men det ble profetert for dere av englene, Enok, Noah, at Jeg måtte komme for å oppfylle ethvert Ord i Guds Bibel. Jeg er her som et vitne i ‘de fortaptes land.’” Og Han forkynte for dem.

Videre ned til helvete gikk Han, rett ned til helvetes dører, banket på døren. Djevelen åpnet døren, sa: “Jeg har Deg nå.”

145 Nappet nøklene fra siden hans, sa: “Du djevel, du har bløffet i lang tid.” Her er det, rett her i Bibelen. Jeg kommer til det om et øyeblikk. “Du har bløffet i lang tid, men Jeg kommer for å ta over.” Grep tak i nøklene og sparket ham inn igjen og lukket døren.

Gikk gjennom og hentet Abraham, Isak og Jakob. På den tredje dagen stod Han opp, og de som sov i graven stod opp med Ham. Åh, halleluja! Ikke rart dikteren sa:

Levende, elsket Han meg; døende, frelste Han
meg;
Begravet, bar Han mine synder langt av sted;
Oppstanden, rettfærdiggjør Han for evig;
En dag kommer Han—åh, herlige dag.

146 Velsignet være de bånd som binder våre hjerter i kristent fellesskap, Guds kjærlighet. Da Han oppstod, var Han ikke ferdig ennå. Han hadde litt mer arbeid å gjøre.

147 Bibelen sier: “Han steg opp i det Høye og ga gaver til menneskene.” Det var en atmosfære som hang over jorden, av mørke, av dysterhet, av død, av tristhet. Bønnene kunne ikke komme opp, fordi Forsoningen var ikke utført. Men Han brøt gjennom det forhenget. Han åpnet opp veien. Han brøt ned sykdommens forheng. Han brøt ned syndens forheng. Han brøt ned tristhetens forheng. Han brøt ned depresjonens forheng. Han brøt ned ethvert forheng og lagde en hovedvei for vandringsmannen som vandrer oppover Kongens hovedvei. Åh, du store, da Han passerte månen og stjernene, videre og videre!

148 Tett etter Ham kom de Gammeltestamentlige troende, Abraham, Isak og Jakob. De gikk rett inn i himlens Himmel. Da de var langt borte fra Byen, kan jeg se dem løfte opp sine øyne. Abraham sa: “Det er Byen som jeg lengtet etter å se. Åh, kom hit, Isak. Kom hit, Jakob. Åh, vi var pilegrimer og fremmede på jorden, men der er Byen. Der er den Ene vi har ventet på.”

149 Og Bibelen sier at de ropte: “Løft dere, dere evige porter, og la dere åpnes, for Herlighetens Konge kommer inn.”

150 Og Englene bak portene ropte tilbake til disse englene bak her og sa: “Hvem er denne Herlighetens Konge?”

151 Og englene her ute, profetene sa: “Hærskarenes Herre, den Mektige i kamp.”

152 Og de åpnet dørene og de store dørene svingte seg opp. Rett nedover, midt på gaten kom Han, Seierherren, triumf, med de Gammeltestamentlige hellige gående bak Seg. Satte Seg ned på Tronen og sa: “Far, her de. De er Dine.”

153 Han sa: “Stig opp hit og sett Deg ned, til Jeg legger alle Dine fiender som skammel for Dine føtter.” Når vi leser, finner vi det her i Skriften. Ja vel.

154 Lytt. Nå som vi er på dette 8. verset:

Så har han lagt alle ting under hans føtter. For . . . han la alle ting under hans føtter, etterlot han ingenting som ikke er . . . under ham. Men nå ser vi ennå ikke . . . alle ting er Ham underlagt.

Det vil si døden. Vi ser ikke døden ennå, fordi vi dør fortsatt. Vi ser døden.

Men det 9. verset: “Men vi ser Jesus!” Amen. Lytt.

. . . vi ser Jesus, Han som ble gjort lite ringere enn englene, for at han skulle lide døden, kronet med herlighet og ære, for at Han, ved Guds nåde, skulle smake døden for alle.

Hvorfor ble Han stilt lavere enn Englene? For at Han kunne smake døden. Han måtte dø. Han måtte komme, for å dø.

155 Se her, venn. Glem aldri dette. Da Jesus var på vei oppover bakken, surret døden rundt Hans hode.

156 La oss skifte scenen til Jerusalem for to tusen år siden. Og hvordan kunne du forkaste Det? Jeg hører en lyd komme gjennom gaten. Hva er det? Det er dunkingen av noe. Det er et gammelt, værbitt kors som kommer nedover, kommer ut fra Damaskusporten, som dunker over brosteinene. De store brosteinene er der fremdeles. Dunker over disse store brosteinene, dunk-dunk. Jeg ser Blodspruten på gaten. Hva er det? Det er en Mann som ikke har gjort noen skade; ikke annet enn godt. Folket var blinde. De kjente Ham ikke. De gjenkjente Ham ikke.

Du sier. "Blinde? Kunne de se?"

157 Du kan ha synet og fremdeles være blind. Tror dere det? Bibelen sier så. Husker dere Elisa nede ved Dotan? Han gikk ut og slo folket med blindhet og sa: "Følg meg nå." De var blinde for ham.

158 Og folk er blinde i kveld. En viss menighet som ikke tror på Guddommelig helbredelse, kom til meg en gang og sa: "Slå meg blind. Slå meg blind." Det var i broder Wrights hus. Sa: "Slå meg blind." Sa: "Paulus slo en mann blind en gang." Sa: "Slå meg blind."

159 Jeg sa: "Venn, djevelen har allerede gjort det. Du er allerede blind. Ja visst er du det."

160 Han sa: "Helbred denne lille jenta og jeg skal tro på deg."

161 Jeg sa: "Frels den synderen og jeg skal tro på deg." Ja visst.

162 "Åh", sa han, "han er nødt til å tro".

163 Jeg sa: "Det samme her, det må komme ved Guds suverene nåde."

164 Djevelen, denne verdens gud har forblindet folkets øyne. "De har øyne, men de kan ikke se", sier Bibelen.

165 Her var Han, på vei oppover gaten, dro Blodige fotspor etter Seg på veien. Dødens *bie* stakk rundt Ham, summet mot Ham: "Bare en liten stund og jeg vil få Deg." Han begynte å bli svak, tørstet etter vann.

166 Jeg ble skutt en gang og lå her oppe i åkeren, blodet bare strømmet ut av meg. Jeg ropte etter vann. Og kameraten min løp, tok lua si og puttet den ned i vannet; gammelt, stillestående, sprellemark i vannet. Kom bort, og jeg holdt munnen åpen; han klemte på den. Fordi blodet sprutet som en fontene, der jeg var skutt i stykker med et gevær. Tørstet!

167 Derfor vet jeg hvordan min Herre må ha vært, etter å ha blødd hele den formiddagen, fra klokken ni fram til klokken tre på kvelden, og mistet alt det Blodet. Jeg ser kappen Hans, først, akkurat som bitte små prikker på den. Og alle flekkene begynner å bli større og flyter sammen og blir til en kjempestor, Blodig

flekk, som dasket Ham på beina mens Han gikk omkring. Det var Immanuels Blod. Åh, jorden var Det ikke verdig.

¹⁶⁸ Men mens Han går oppover, *bien* svirret med brodden rundt Ham. Hva gjorde den? Til slutt stakk den Ham.

Men broder, alle vet at et insekt eller en bie, hvis den noen ganger stikker deg en gang, så gjør det slutt på stikkevirksomheten. Den kan ikke stikke noe mer. Fordi, når den drar, trekker den ut brodden sin.

Det var derfor Gud måtte bli kjød. Han tok dødens brodd inn i Sitt kjød, og Han trakk ut brodden fra døden. Velsignet være Herrens Navn! Døden kan summe og stikke, men den kan ikke skade deg.

¹⁶⁹ Paulus, da han kjente den *bien* svirre rundt seg da døden nærmet seg. Han sa: “Å, død, hvor er din brodd?” Han kunne peke mot Golgata der den satt igjen i Immanuels kjød. “Hvor er din seier? Men Gud være takk som gir oss seieren ved vår Herre Jesus Kristus.” Ja.

¹⁷⁰ Vi ser ikke alle ting.

Men vi ser Jesus, Han som ble gjort lite ringere enn englene for . . . lide døden, . . .

For det passet seg for Ham, som alle—alle ting er til for, og som alle ting er blitt til ved, idet Han begynte . . . mange barn . . . å fullende vår frelses Høvding gjennom lidelse.

Den eneste måten Han kunne bli vår frelses Høvding: Han måtte lide.

¹⁷¹ Lytt til disse vakre Ordene her nå. Lytt nå.

For både Han som helliggjør og de som blir helliggjort, er alle . . . Én . . .

Åh, ser dere ikke Vintreet og grenen der? Alle en.

. . . derfor skammer Han seg ikke over å bli kalt brødre,

Skjønner? Hvorfor? Lytt til neste vers.

Men Han sier: Jeg vil forkynne ditt navn for mine brødre. Midt i forsamlingen vil Jeg love Deg.

Og dessuten: Jeg vil sette min lit til Ham. Og dessuten: Her er Jeg og de barn som du har gitt Meg.

Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk Han selv del i det på samme måten, for at Han ved døden skulle ta makten fra ham som har dødens makt, det er djevelen;

Og for å befri dem som av . . . for . . . av . . . for døden alltid hadde vært holdt under trelldom.

¹⁷² Mennesket har alltid fryktet døden. Kristus ble synd, ble satt lavt, for å ta døden på Seg Selv. Og Han skammer Seg ikke over å

bli kalt vår “Bror”, for Han ble fristet akkurat som vi blir fristet. Og Han kan gjøre den . . . være den rette slags mellommann, fordi Han møtte den samme slags fristelse som du møter. Og Han tok din plass, vel vitende om at du ikke kunne ta den selv.

173 Så, ser du ikke, broder, søster? Det er nåde fra begynnelse til slutt. Det er alt sammen nåde. Det er ikke hva du gjør uansett. Det er hva Han allerede har gjort for deg. Nå, du kan ikke gjøre det minste for å fortjene din frelse. Frelsen din er en gave. Kristus ble synd for at du kunne bli rettferdig. Og Han er den rette slags Øverste-Høvding for vår frelse, fordi Han led akkurat som vi led. Han har blitt fristet akkurat som vi blir fristet. Og Han skammer Seg ikke over å bli kalt “vår Bror”, fordi Han vet hva vi går igjennom. Åh, velsignet være Hans Navn!

For sannelig tok Han ikke på seg englers skikkelse; men Han ble Abrahams Ætt.

174 Åh, du store! Han ble ikke en Engel. Han ble Abrahams Ætt. “Og vi som er døde i Kristus, er Abrahams Ætt og er arvinger ifølge løftet.” Skjønner? Han tok ikke på Seg en Engels skikkelse. Han ble aldri en Engel. Han ble en Mann. Han ble Abrahams Ætt og tok dødens brodd i Sitt Eget kjød, for å gjenforene oss tilbake til Gud, og sitter der nå som en Mellommann. Du store, hvordan kunne vi forkaste Det, venn?

175 Lytt.

Derfor måtte Han bli gjort lik sine brødre i alle ting, for at Han kunne være en barmhjertig og trofast Yppersteprest i alt som angår forholdet til Gud, slik at Han kunne gjøre soning . . . folkets synd.

176 For at Han kunne være Forsoneren! Ser dere, det var fiendskap mellom Gud og mennesket. Og intet menneske . . .

De sendte englene, profetene. De kunne ikke ta din plass, fordi de måtte be for seg selv. De kunne ikke ta plassen.

177 Så sendte Han loven. Loven var en politimann som satte oss i fengsel. Den kunne ikke føre oss ut. Han sendte loven.

Han sendte profetene, Han sendte de rettferdige og alt, kunne ikke gjøre soning. Men Han kom ned og ble en av oss. Åh, du!

178 Jeg skulle ønske vi hadde mer tid akkurat nå, jeg ville gjerne ta dere med til gjenløsningsloven; men vi har ikke det, men bare for et øyeblikk. Det vakre bildet er i Rut og Naomi. Om dere vil se der, forsoningen, hvordan grunneieren, mannen som skulle gjenløse den tapte og forfalne eiendommen, måtte være i slekt med personen som hadde mistet eiendommen. Det var derfor Boas måtte være en . . . var en slektning av Naomi, for at han kunne få Rut. Og dessuten måtte han være verdig. Han måtte være i stand til å gjøre det, å gjenløse det tapte. Og Boas ga et offentlig vitnesbyrd ved porten, ved å sparke av seg skoen sin, at

han hadde gjenløst Naomi og hele hennes eiendom. Og han måtte være i slekt.

179 Og det var derfor Kristus, Gud, måtte bli en slektning av oss. Og Han kom ned og ble en Mann. Og Han ble fristet. Og Han ble ledd av, gjort narr av og forfulgt og oversett og kalt “Beelsebul” og—og hånet og led døden under dødsstraff. Skjønner? Han måtte være i slekt med oss. Han måtte bli falskt anklaget, fordi du blir falskt anklaget. Han måtte bære sykdom, fordi du er syk. Han måtte bære synder, fordi det var dine synder. Og Han måtte bli slektning. Den eneste måten Han kunne gjenløse oss, var å bli vår slektning. Og hvordan Han ble vår slektning, var ved å ikke seg syndig kjøds skikkelse og bli en av oss. Og ved det betalte Han prisen og gjenløste oss tilbake til fellesskapet med Faderen. Åh, hvilken Frelser! Ord kunne ikke uttrykke det.

For ved det at Han selv har lidd og . . . kan Han hjelpe dem som blir fristet.

180 *Hjelpe* betyr å “ha medlidenhet”. Det, grunnen til at Han ble *dette*, for at Han kunne ha medlidenhet med deg som er . . . har dine *oppturer* og *nedturer*, og dine *fram* og *tilbake*, og dine fristelser blir så store at du knapt kan motstå det. Han vet hvordan Han kan ha medlidenhet med deg. Han sitter der for å gå i forbønn. Han sitter der for å elske deg. Og selv om du forviller deg bort, vil Han ikke forlate deg. Han vil fremdeles komme etter deg og banke på hjertet ditt. Det finnes ikke en frafallen i bygningen som ikke vet at Gud banker på hans hjerte daglig. Og Han vil gjøre det så lenge du er et menneske på denne jorden, for Han har elsket deg. Han gjenløste deg.

181 Diktere har prøvd, forfattere prøver, mennesket prøver å uttrykke det emnet om “kjærlighet”, og det kan ikke uttrykkes på menneskelige måter. En sa:

Åh, Guds kjærlighet, hvor rik og ren!
Hvor uutgrunnelig og sterk!
Den skal for evig bestå,
Helgeners og Englers sang.

Hvis vi fylte havet med blekk,
Og var himmelen lagd av pergament;
Hver stilk på jorden en fjærpenn,
Og hver mann en skribent av yrke:
Å skrive om Guds kjærlighet fra det høye
Ville tørke ut havet;
Eller kunne rullen inneholde det hele,
Selv om den var strukket fra himmelbryn til
himmelbryn.

182 Du vil aldri forstå. Det er helt umulig for oss å forstå hvordan det store offeret som Han gjorde, kom ned og forsonet oss med Gud igjen. Så gikk Han tilbake og sa: “Nå, Jeg skal ikke etterlate

dere uten trøst. Jeg skal komme igjen og være med dere, selv i dere, til verdens ende.”

¹⁸³ Og her er vi i dag, lever i endetiden med den samme Jesus, de samme tingene, samme tegnene, samme underne, samme frelsen, samme Ånden som gjør de samme tingene, samme Evangeliet, samme Ordet, samme illustrasjonene, samme manifestasjon, alt. Det er vår plikt å ikke ringeakte denne store frelsen, for vi vil måtte stå til regnskap en dag for hva vi gjør med Guds Sønn.

¹⁸⁴ Han er på din hånd i kveld, synder, frafallen. Hva vil du gjøre med Ham? Du sier: “Vel, jeg vil utsette Det.” Men, husk, ikke gjør det. Det er ingen mulighet i det hele tatt, hvis du er en synder, at du kan forlate denne bygningen og være den samme. Du kan ikke gjøre det.

¹⁸⁵ Pilatus prøvde å gjøre det en kveld. Han ba om litt vann, og han vasket hendene sine. Sa: “Jeg har ingenting med Det å gjøre. Jeg er akkurat som jeg aldri har sett Det. Jeg har aldri hørt Evangeliet. Jeg vil ikke ha noe med Det å gjøre.” Kunne han vaske Det av hendene sine? Han kunne ikke det.

¹⁸⁶ Til slutt, vet dere hva som skjedde med Pilatus? Han mistet forstanden. Og langt oppe i Sveits, der vi var i fjor og forkynte Evangeliet, der var det en gammel legende som sa at det var en vanndam der, som folk kom fra hele verden for å se på hvert år, på tidspunktet for korsfestelsen. Pilatus, han tok livet av seg selv ved å begå selvmord, hoppet ned i dette vannet og druknet seg selv. Og hvert år, på den samme dagen, bobler det opp blått vann fra den dammen, for å vise at Gud forkastet vannet. Vann kan aldri vaske Jesu Blod av hendene dine eller sjelen din. Det er bare en måte å gjøre det på, det er å ta imot Det som din personlige tilgivelse og bli forsonet med Gud.

La oss be.

¹⁸⁷ Himmelske Far, vi takker Deg for Ordet i kveld. “For troen kommer av hørelsen og hørelsen av Ordet.” Vi takker Deg for Jesus. Og når vi ser denne store tiden som vi lever i, hvordan tegn og under, hvordan vi lar disse tingene gli forbi. Gud, åpne øynene til folket i dette tabernaklet i kveld, slik at de kan se og forstå at vi er i de siste tider. Tiden ebber ut. Vi har ikke stort lenger å være her, og vi vil måtte møte Jesus. Og vi vil bli regnet som forrædere, for det er ingen unnskyldning. I morges, da Du ga den store, mektige visjonen av den mannen som kom hit fra langt inn i landet; og å se ham, uten en skygge av tvil, stå opp fra rullestolen, få synet igjen. Beina hans ble sterke, gikk ned gjennom bygningen og frydet seg og priste Gud. Det viser at Gud fremdeles er i stand til å reise opp barn for Abraham av disse steinene. Å se visjonene, slik Jesus sa: “Jeg gjør ingenting før Faderen viser Meg. Jeg kan ikke gjøre noe.”

¹⁸⁸ Den blinde mannen fulgte Ham og sa: “Se i nåde til oss.”

189 Han sa, berørte øynene deres og sa: “La det skje med dere etter deres tro.”

190 Nå, Herre, vi ser Jesus. Vi ser ikke alle ting. Vi ser at vi fremdeles følger de troende blant oss til graven og går over hverandres grav. Men vi ser Jesus, som ga løftet. Vi ser Ham sammen med oss. Ikke Jesus i graven, ikke Jesus for to tusen år siden; men Jesus i kveld som er sammen med oss. Vi ser Ham manifestert i all Sin kraft og tegn og under.

191 Gud, må vi aldri ringeakte denne store Frelsen. Men må vi omfavne Den og ta imot Den og være ærbødige og leve ved Den inntil dagen Jesus kommer for å ta oss Hjem. Gi det, Herre. Vi ber om det i Hans Navn.

192 Og mens vi har våre hoder bøyd, lurar jeg på om det er en person i bygningen i kveld, under Den Hellige Ånds Guddommelige Nærvær, som vil si: “Broder Branham, jeg er overbevist om at jeg lever feil. Jeg er overbevist om at jeg lever feil. Gud har åpenbart mine synder for meg. Og jeg vet at jeg lever feil. Jeg vil løfte min hånd til Ham og be om nåde i kveld. Gud, være nådig mot meg. Jeg lever feil.” Vil du gjøre det?

193 Mens vi venter bare et øyeblikk, hvis det er en person her som ønsker, så vil det bli dåp om bare et øyeblikk. Og dersom du er en synder, ville jeg ha omvendt meg. Hvordan kan du forkaste en slik makeløs kjærlighet fra En som døde? Himmelen hellige Gud ble en syndig Mann; ikke fordi Han syndet, men fordi Han hadde dine synder og bar dem dit til Golgata. Og du vil ikke ta imot den tilgivelsen? Vil du ikke gjøre det i kveld? Mens vi har våre hoder bøyd, la noen si: “Husk på meg, broder Branham. Jeg løfter mine hender til Kristus og sier: ‘Vær nådig mot meg. Jeg— jeg lever feil, og jeg ønsker å bli forsonet med Gud.’” Vil du løfte hånden din?

Ja vel, hvis alle er kristne, så la oss be.

194 Far, vi takker Deg i kveld, for at alle her inne er kristne, at de har vitnet om det ved å forbli tause, at alle deres synder er under Blodet. Og jeg er så takknemlig for det. Velsigne dem, Herre. Åh, jeg er så glad for at de har funnet forsoning ved Blodets offer, ved å høre Ordet. Renselsen i Ordets vannbad, Det renser oss. Det bringer oss til det herligste stedet, der— der synderen med sitt avskyelige mørke blir gjort hvit som snø. Syndens skarlagensrøde flekker har blitt vasket bort, og vi er nye skapninger i Kristus. Hvor vi takker det, Deg, for dette.

Nå står dåpsmøtet for tur. Jeg har fått greie på at denne unge damen skal bli døpt her nede i kveld, i Navnet til hennes Herre.

195 Å Himmelske Far, vi ber om at Du må velsigne denne unge kvinnen. Hvor tankene mine bare går en liten stund tilbake, da jeg kom til Henryville og så den nydelige, unge jenta som gikk rundt der på gaten. Og i kveld er hun en mor, en dame. Hun har tatt imot Deg som sin personlige Frelser. Livet har vært hardt

for barnet, Herre, Å Gud, men en Himmel er sikker for henne. Og vi takker Deg for det. Vi ber, Gud, at Du må velsigne den unge kvinnen nå. Og idet hun kommer for å bli døpt i vann, må Du fylle henne med Guds Hellige Ånd. Gi det, Herre. Må sjelen hennes bare bli så begeistret inn i Himlene! Gi det til Din ære. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

196 [Tomt område på lydbåndet—Red.] Jeg ønsker å lese fra Apostlenes gjerninger, det 2. kapitlet; Peter som talte på Pinsefestens Dag, den første dåpen som noen gang ble utført i den kristne Menighet. Peter irettesatte fariseerne og det blinde folket for ikke å anerkjenne Guds Sønn; talte om hvordan Gud hadde reist Ham opp og stadfestet Hans gjerninger med mektige tegn og under. Lytt til dette, da han talte. Han opphøyde Jesus.

197 Enhver kristen ånd opphøyer Jesus, ikke bare med leppene dine, men ved livet ditt. Leppene dine kan si en ting, livet ditt gjøre noe annet. Hvis du gjør det, vet du hva det er? Det er hykleri. Og jeg ville heller møte Himmelen som en vantro enn en hykler. Jeg ville ha bedre sjanser i Himmelen, tror jeg, som en—som en vantro enn å være en hykler. Jeg sannelig . . . Hvis du vitner for Jesus og sier: “Han er Frelseren”, så lev på den måten, for folk vil forvente det av deg. Det er riktig. Lev som en kristen bør. Vi gikk gjennom det i morges.

198 Nå, om Herren vil, i morgen kveld eller . . . onsdag kveld, skal vi ta dette 3. kapitlet, som er et underfullt kapittel. Og nå, sørg for å prøve å komme onsdag kveld. Hvor mange gleder seg over denne Boken, over denne søndagsskoleundervisningen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Åh, tusen takk. Det er fint.

199 Nå, jeg ønsker å lese fra Apostlenes gjerninger nå, det 2. kapitlet, begynner med det 32. verset.

Denne Jesus har Gud reist opp, og dette er vi . . . vitner om. (De visste det.)

Etter at Han ble opphøyet til Guds høyre hånd og fra Faderen har fått løftet om Den Hellige Ånd, utøste Han dette som dere nå ser og hører.

200 Hør nå hvordan han taler om David, en av englene.

*For David fór ikke opp til himmelen, men han sier selv:
HERREN sa til min Herre: Sett deg ved min høyre hånd,
til jeg legger dine fiender som skammel for dine føtter.*

David kunne ikke reise opp; han var under det utgytte blodet av kviger og geiter og sauer. Men nå kunne han oppstå; han var under Blodet til Herren Jesus. For de kunne bare svare da Det Blodet trådte i kraft. Da Kristi Blod trådte i kraft, stod alle de som hadde dødd i god favør opp, det er riktig, og steg opp til Herligheten.

201 Lytt nå.

*La derfor hele Israels hus vite . . . (Lytt til dette.) . . .
at Gud har gjort denne Jesus som dere korsfestet, både
til Herre og Kristus.*

Hva med det? Er Han en tredje Person i treenigheten, eller er Han hele treenigheten? Han er hele fyllden av Guddommen legemlig.

²⁰² Det finnes ikke noe slikt som tre Guder: Gud Faderen, Gud Sønnen og Gud Den Hellige Ånd. Det er ikke engang i Skriften noe sted. Ingen steder er det. Ingen steder fikk vi noen gang påbud om å døpe: "I navnet til Faderen, og i navnet til Sønnen, og til navnet Den Hellige Ånd", ikke noe sted i Skriften. Det er en katolsk læresetning, og det er ikke for Den protestantiske kirke. Jeg vil be hvem som helst å vise meg ett Skriftsted der en person noen gang ble døpt på noen annen måte enn i Herren Jesu Kristi Navn. Kom, vis meg det, og jeg vil sette en plakart på ryggen min: "En hykler og en falsk profet, en falsk lærer", og gå gjennom gatene. Det finnes ikke noe slikt. Aldri ble noen døpt på den måten. Det er en katolsk læresetning og ikke en protestantisk lære.

²⁰³ "Matteus 28,19", sier du, "sa Jesus: 'Gå derfor ut i hele verden, lær alle folkeslag, döp dem i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds Navn.'" Det er korrekt.

Men ikke: "I Faderens navn, Sønnens navn, Den Hellige Ånds navn." *Navnet* til Faderen, *Navnet* (ikke navnene), til Faderen . . .

Far er ikke et navn. Hvor mange vet det? Hvor mange fedre er det her? Rekk opp hendene. Hvor mange sønner er her? Rekk opp hånden. Hvor mange mennesker er her? Rekk opp hendene. Ja vel. Nå, hva er navnet ditt? Ikke far, sønn eller menneske.

²⁰⁴ En kvinne sa til meg en gang, som var en iherdig treenighetstilhenger, hun sa: "Broder Branham, men Den Hellige Ånd er et navn."

²⁰⁵ Jeg sa: "Den Hellige Ånd er ikke et navn, Den Hellige Ånd er hva Den er. Den *er* Den Hellige Ånd, ikke et navn, det er hva Den er. Jeg er et menneske, men navnet mitt er ikke menneske, navnet mitt er William Branham."

²⁰⁶ Så, hvis Han sa: "Gå derfor ut, lær alle folkeslag, döper dem i *Navnet* til Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd," så sa Peter ti dager senere: "Omvend dere," nå, her, hör på dette:

Ög da de hörte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og . . . andre apostlene: Menn og brödre, hva skal vi gjøre?

Da sa Peter til dem: Omvend dere, hver og en av dere, og bli döpt i Herren Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ånds gave.

207 Gjorde Peter da det Jesus sa han ikke skulle gjøre? Han var ikke forvirret, det er vi som er forvirret.

208 I Apostlenes gjerninger 2,38 ble jødene døpt i Herren Jesu Kristi Navn, ved neddykking.

I Apostlenes gjerninger, det 8. kapitlet, finner vi ut at Filip dro ned og forkynte for samaritanene og døpte dem i Herren Jesu Kristi Navn, samaritanene.

I Apostlenes gjerninger 10,49 ga Peter hedningene påbud om å la seg døpe i Herren Jesu Kristi Navn.

209 Paulus, Apostlenes gjerninger 10,5: “Han gikk gjennom de øvre distriktene i Efesus, han fant disipler der.” De var baptistdisipler; alle sammen var baptister. De ble omvendt under en baptistpredikant som het, ser dere, Apollos. Og han var en baptistpredikant: “Og beviste ved Bibelen at Jesus var Kristus.”

Paulus sa: “Har dere fått Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

210 De sa: “Vi visste ikke at det fantes noen Hellig Ånd.”

211 Sa: “Så hvordan ble dere døpt?”

212 De sa: “Vi ble døpt av den samme mannen som døpte Jesus, i vannhullet der borte. Det er godt nok.”

213 Paulus sa: “Det vil ikke fungere nå. Dere må bli døpt på nytt.” Og Paulus ga dem påbud om å bli døpt på nytt i Herren Jesu Kristi Navn. La hendene sine på dem, og Den Hellige Ånd kom på dem. Helt riktig. Ja, sir.

Det vil bli Lys i kveldstiden,
Stien til Herligheten vil du visselig finne;
I vannveien, det er Lyset i dag,
Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
Ung og gammel, omvend dere fra alle deres
synder,
Den Hellige Ånd vil sannelig komme inn;
Kveldslyset har kommet,
Det er et faktum at Gud og Kristus er Ett.

214 Det er det Bibelen sier. Det er riktig. Det er stunden, det er tiden da vi skulle omvende oss.

215 Fortell, rop når dere er klare i bassenget. Og vi vil . . . [En broder sier: “Vi er klare.”—Red.] Er dere klare? Ja vel, til å trekke for gardinene.

216 Nå, Herren velsigne dere nå, idet brødrene foretar dåpstjenesten. Kan dere alle se her?

HEBREERNE, KAPITTEL TO 2 NOR57-0825E

(Hebrews, Chapter Two 2)

HEBREEREBREVET-SERIEN

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld den 25. august, 1957, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org